U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **M. B.,** zastoupené opatrovnicí J. J., pracovnicí Nejvyššího správního soudu se sídlem Brno, Masarykova 31, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2004 č. j. 8 Az 218/2003 – 30,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 3. 2004 č. j. 8 Az 218/2003 - 30 odmítl žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2003 č. j. OAM-2625/VL-07-ZA08-2003, kterým nebyl žalobkyni udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona.

Proti citovanému usnesení Městského soudu v Praze podala žalobkyně včas kasační stížnost (dne 15. 4. 2004), ve které mimo jiné požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů. Městský soud v Praze tedy žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy zaslala soudu vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, který jí byl zaslán na adresu P. 5, P. 121/628 (žalobkyně ji uvedla v kasační stížnosti jako místo svého pobytu). Zásilka s výzvou a předmětným formulářem byla žalobkyni doručována prostřednictvím provozovatele

poštovních služeb, přičemž se dne 23. 4. 2004 vrátila soudu zpět nedoručená s tím, že adresát se odstěhoval.

Městskému soudu v Praze nebyl jiný pobyt žalobkyně znám, proto se pokusil tuto skutečnost zjistit u Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Praze, která soudu přípisem ze dne 16. 6. 2004 sdělila, že podle dostupných evidencí je poslední adresou pobytu žalobkyně P. 5, P. 121/628, jiná adresa pobytu není policii známa.

Jelikož nebyl skutečný pobyt žalobkyně Městskému soudu v Praze nadále znám, postupoval v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), a ustanovil usnesením č. j. 8 Az 218/2003 - 53 ze dne 31. 1. 2006 žalobkyni neznámého pobytu pro řízení o kasační stížnosti opatrovnici J. J., pracovnici Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud z evidence žadatelů o azyl vedené žalovaným zjistil, že žalobkyně dne 5. 4. 2004 odešla z místa pobytu na adrese P. 5, P. 121/628, a současné místo jejího pobytu na území České republiky není známo.

Podle ustanovení § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V projednávané věci pobyt žalobkyně není znám nejméně ode dne 5. 4. 2004 a její kasační stížnost nelze projednat a rozhodnout o ní, protože není splněna podmínka povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu rozhodl o zastavení řízení [§ 47 písm. c) s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu